خبر

سخنگوی دولت: توقف «مسکن مهر» شایعه است

● **تسنیم:** سخنگوی دولت از تقدیم اصلاحیه قانون بودجه ۹۲ به مجلس شورای اسلامی در روز سه‌شنبه هفته جاری خبر داد. محمدباقر نوبخت، سخنگوی دولت، با بیان اینکه سازمان هدفمندکردن یارانه‌ها زیر نظر معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رییس‌جمهور قرار گرفت، اصلاح قانون بودجه ۹۲ را دومین دستورکار جلسه هیات وزیران عنوان کرد و افزود: منابع ۲۱۰هزارمیلیاردتومانی قانون بودجه ۹۲ دست‌نیافتنی است. مبنای این اظهارنظر هم عملکرد بودجه در سال ۹۱ و هم در پنج‌ماهه اول امسال بود. اصلاحیه قانون بودجه ۹۲ را به تصویب رساند که صبح روز سه‌شنبه این اصلاحیه با قید دوفوریت به مجلس تقدیم می‌شود. وی اضافه کرد: براساس این لایحه هم هزینه‌ها باید متناسب با تقلیل درآمدها کاهش پیدا کند و هم برای اینکه کاهش هزینه‌ها در شرایط رکود تحریم‌ها تاثیر سویی بر معیشت مردم به‌ویژه اشتغال پیمانکاران خصوصی که بیش از سه‌میلیون خانوار درگیر آن هستند، نداشته باشد، از منابعی که مطمئن است، به منابع بودجه ۹۲ افزوده شد تا کاهش درآمدها که نزدیک به ۶۰هزارمیلیاردتومان است، جبران شود. سخنگوی دولت در مورد ادامه اجرای مسکن مهر گفت: بنده نامه‌ای قبل از این جلسه امضا کردم که تخصیص و حواله‌ای به خزانه بوده تا مبالغی از خزانه برای امور زیربنایی واحدهای مسکن مهر هزینه شود یعنی دولت بر خود فرض می‌داند که نسبت به این مجموعه حتی به زیرساخت‌های آن تا جایی که منابع محدود آن اجازه می‌دهد، بودجه بگذارد تا فشار بیش از حد به متقاضیان مسکن مهر وارد نشود. نوبخت در ادامه سخنان خود با شایعه‌خواندن برخی بحث‌ها بر توقف اجرای مسکن مهر درخصوص اخبار منتشرشده مبنی بر تکذیب اولین اظهارنظر سخنگوی دولت گفت: اگر برخی اخبار به‌درستی تفحص نشود و فقط صرفا به سخنان یک یا دو نماینده اکتفا شود، ممکن است آن خبر در آینده تصحیح شود.

دعوت وزارت نفت از ۶کمپانی بزرگ نفتی

● **فارس:** معاونت بین‌الملل وزارت نفت از شش‌شرکت نفتی شل، توتال، رپسول، اینپکس، اوام وی و استات‌اویل برای بازدید از پروژه‌های نفت و گاز و توسعه در طرح‌های توسعه دعوت به عمل آورده تا بازدیدی از تاسیسات نفتی ایران داشته باشند و بتوانند همکاری‌های خود را همانند گذشته ادامه دهند. حتی وزارت نفت نیز به‌دنبال اصلاح قراردادهای نفتی است تا شرایط سرمایه‌گذاری این عده از کمپانی‌های خارجی را جذاب‌تر کند، به همین منظور به‌دنبال اصلاح قراردادهای بیع متقابل است. تغییر ساختار قراردادهای بیع متقابل درحالی رقم خواهد خورد که مجله اقتصادی اکونومیست روز یکشنبه در تحلیلی از سیاست وزیر نفت ایران برای توسعه صنعت نفت با جذب سرمایه‌های خارجی در گزارشی که اخیرا منتشر کرده است، می‌نویسد: اکنون ایران مانند مکزیک یک رییس‌جمهور جدید معتقد به اصلاحات دارد که می‌خواهد تولید نفت را از انحصار شرکت ملی نفت این کشور خارج سازد و سرمایه‌گذاری بخش خصوصی را با هدف افزایش تولید در این بخش بالا ببرد، اما یک تفاوت بزرگ این است که توانایی ایران برای انجام این کار شدیدا به‌دلیل تحریم‌های غرب محدود شده است.

اولین دستور بانک مرکزی اولتیماتوم به قرض‌الحسنه‌ها

● **مهر:** بانک مرکزی با صدور دستورالعملی اعلام کرد: کلیه صندوق‌های قرض‌الحسنه فعال تا ۱۵آبان امسال فرصت دارند مشخصات صندوق اعم از درج مشخصات و اطلاعات اعضای هیات امنا، اعضای هیات‌مدیره، مدیرعامل و سیستم‌های نرم‌افزاری را در سامانه این بانک nbfi.cbi.ir ثبت کنند. همچنین آن دسته از صندوق‌های قرض‌الحسنه که پیش از این به سامانه مذکور مراجعه و کد رهگیری اخذ کرده‌اند، لازم است در مهلت مقرر با درج کد رهگیری اخذشده از طریق بخش «ویرایش تقاضا» در سامانه مذکور وارد و نسبت به تکمیل اطلاعات مربوطه اقدام کنند. صندوق‌های قرض‌الحسنه دارای بیش از یک شعبه نیز مکلفند حداکثر ظرف مدت یک‌ماه از تاریخ این اطلاعیه نسبت به تجمیع و تقلیل شعب خود در حد یک شعبه اقدام و حسب مراتب یادشده درخصوص صندوق‌های قرض‌الحسنه تک‌شعبه‌ای (به شرح فوق) عمل کنند.

افزایش ۵هزار مگاواتی تولید برق

● **تسنیم:** مدیرعامل شرکت توانیر گفت: طبق طراحی صورت‌گرفته برای توسعه صنعت برق کشور، باید برای پیک سال آینده حدود پنج‌هزار مگاوات ظرفیت جدید تولید برق را به مدار بیاوریم. همایون حائری، گفته است: همواره از تابستان سال قبل برای پیک برق سال آینده برنامه‌ریزی‌ها آغاز می‌شود. امسال نیز درحالی که کمتر از یک‌ماه از پیک برق سال ۹۲ گذشته، برنامه‌ریزی‌ها برای آمادگی شبکه تولید و توزیع برق کشور به‌منظور تامین بهینه برق مصرفی در پیک ۹۳ آغاز شده است. به گفته مدیرعامل توانیر باید تلاش کنیم تا در تابستان سال آینده دغدغه‌ای برای خاموشی‌ها نداشته باشیم. طبق طراحی صورت‌گرفته برای توسعه صنعت برق کشور، باید برای پیک سال آینده حدود پنج‌هزار مگاوات ظرفیت جدید تولید برق را به مدار بیاوریم.

با امضای یک قرارداد با «بریتیش‌پترولیوم»

میدان نفتی «کرکوک» احیا می‌شود

مترجم: امین مدی

عکس: AP

بنا بر گزارش‌های رسیده در اوایل ماه سپتامبر بریتیش‌پترولیوم (BP) قراردادی به منظور احیای میدان نفتی «کرکوک» در شمال عراق به امضا خواهد رسانید، از آنجایی که این میدان نفتی در مرز منطقه خودگردان کردستان قرار دارد در نتیجه این حرکت می‌تواند سیاست‌های منطقه‌ای را تحت‌الشعاع قرار دهد.

قرارداد کرکوک با غول نفتی بریتانیا – که اکنون نیز در بزرگ‌ترین میدان نفتی عراق، یعنی رومالی مشغول به‌کار است – امکان مذاکره برای دسترسی به منابع نفتی چشمگیر شمال عراق را نیز برای BP مهیا می‌کند. یعنی با این قرارداد بغداد شریکی مورد اطمینان و کارکشته خواهد داشت که با این کشور در زمینه احیای میدان نفتی کرکوک و احیانا همکاری‌های آتی همراه خواهد بود. منبعی که از جزییات مذاکرات مطلع است، می‌گوید: «این یک قرارداد اولیه ۱۸ماهه و به منظور نشان‌دادن آمادگی بریتیش پترولیوم برای همکاری خواهد بود که در نتیجه آن فرصت مذاکره برای عقد قراردادی طولانی را هم برای این شرکت فراهم می‌آورد.» بریتیش پترولیوم حاضر به اظهارنظر در این مورد نشده است.

این شرکت در بخش‌های «بابا» و «آوانا» (پهنه‌های زمین ساختاری شمال عراق)، یعنی در آن قسمت از مرز که تحت حاکمیت دولت مرکزی بغداد است به فعالیت خواهد پرداخت. سومین پهنه زمین ساختاری کرکوک «خورمالا» است که تحت کنترل دولت منطقه خودگردان کردستان (KRG) قرار داشته و توسعه آن برعهده گروه عراقی و کرد KAR است.

مذاکرات برای حضور بریتیش پترولیوم در کرکوک بیش از یک‌سال به طول انجامیده است. هنگامی که بغداد ابتدا در ماه ژانویه جزییات اولیه این قرارداد را فاش کرد، دولت منطقه خودگردان کردستان این قرارداد را غیرقانونی خواند، زیرا بغداد در این خصوص با آنها وارد مذاکره نشده بود. با این حال این غول نفتی بریتانیا برای شروع به‌کار مانعی بر سر راه خود نمی‌بیند، یک منبع خبری در این زمینه گفته است که: «بریتیش پترولیوم پیش‌بینی می‌کند که دولت منطقه خودگردان کردستان اعتراضاتی در این زمینه خواهد داشت اما درعین حال معتقد است که دولت بغداد راه معقولی را در زمینه احیای میدان نفتی کرکوک در پیش گرفته است.» در میان شرکت‌های نفتی بین‌المللی، این بریتیش پترولیوم است که می‌تواند به مدد قرارداد ۳۰میلیارددلاری خود در میدان نفتی عظیم رومالی، بهترین رابطه را با بغداد داشته باشد. یکی از منابع خبری در حوزه نفت عراق می‌گوید: «بغداد امیدوار است بریتیش پترولیوم، همچون قرارداد حوزه نفتی رومالی، در کرکوک نیز درنهایت قراردادی به منظور ارایه خدماتی فنی به امضا برساند. گرچه بریتیش پترولیوم انتظار دارد که بتواند در عقد این قرارداد شرایط تجاری مطلوب‌تری را برای خود مهیا کند.

در اواخر سال ۲۰۰۹، عراق مجموعه‌ای از قراردادهای خدماتی خود را به شرکت‌های مشابه بریتیش پترولیوم، یعنی شرکت‌هایی همچون «انی» و «اکسون موبیل» واگذار کرد؛ شرکت‌هایی که سهم اندکی از قراردادهای توسعه میدان‌های نفتی عراق را از آن خود کردند. منبعی که نخواسته نامش فاش شود در این رابطه گفته است: «شرایط این قرارداد باید پیچیدگی‌های موجود در این حوزه نفتی و همچنین لزوم حضور این شرکت به منظور جلوگیری از کاهش بیشتر میزان تولید در این میدان نفتی را منعکس کند.»

بنابراین قرارداد در ابتدا بریتیش پترولیوم به منظور جلوگیری از کاهش میزان تولید این میدان نفتی و نیز انجام برخی تحقیقات و بررسی‌ها صدمیلیون‌دلار هزینه خواهد کرد. هنگامی که قرارداد نهایی به امضا برسد تیمی کوچک متشکل از ۳۰نفر از کارکنان بریتیش پترولیوم در این میدان نفتی مشغول به‌کار خواهند شد. میزان تولید این میدان نفتی ۷۸ساله به دلیل سال‌ها تزریق آب و انباشت پسماندهای نفتی از ۹۰۰هزار بشکه در روز در سال ۲۰۰۱ به ۲۸۰هزار بشکه در روز کاهش یافته است.

مقامات عراقی گفته‌اند که انتظار دارند بریتیش پترولیوم طی پنج سال آینده ظرفیت تولید میدان نفتی کرکوک را به ۶۰۰هزار بشکه در روز برساند. اما در مقایسه با میادین نفتی عظیم رومالی، زبیر و کرنای غربی شماره یک، روند توسعه در میدان کرکوک آهسته‌تر خواهد بود؛ بریتیش پترولیوم، انی و اکسون توانسته‌اند در همکاری با یکدیگر ظرفیت تولید این میادین را تنها در طی دو سال ۶۰۰هزار بشکه در روز افزایش دهند. بنا بر اظهارات یک منبع خبری توسعه چشمگیری در این میدان صورت نخواهد گرفت چراکه کرکوک یک میدان نفتی قدیمی است که میزان تولید در آن رو به کاهش بوده و نیاز به توجه بسیار دارد.

به‌رغم اینکه منابع غنی موجود در کرکوک در مرکز بحران و مناقشات میان دولت مرکزی سنی، احزاب شیعه و کرد بر سر قدرت قرار دارد اما این مساله تاثیری در عزم غول نفتی بریتانیا برای حضور در این میدان نداشته است. بریتیش پترولیوم بر این باور است که همه ساکنان کرکوک به‌شدت به منابع موجود در میدان نفتی این منطقه وابسته هستند و از این‌رو توسعه این میدان از اهمیت چشمگیری برخوردار است.

در طرف مقابل هم شورون، اکسون، توتال و برخی دیگر از شرکت‌ها با امضای قراردادهای پرمنفعت نفتی با دولت منطقه خودگردان کردستان موجبات خشم بغداد را فراهم آورده‌اند. صادرات نفتی و قراردادهای منعقدشده توسط دولت منطقه خودگردان کردستان از مهم‌ترین مناقشات موجود میان این دولت و دولت عرب مستقر در بغداد بر سر قلمرو، میادین نفتی و استقلال سیاسی هستند.

دولت عراق بر این نکته اصرار دارد که این دولت تنها نهاد معتبر و ذی‌صلاح در کشور عراق است که اجازه عقد قرارداد و صادرات‌نفت خام را دارد، اما دولت کردستان می‌گوید که قانون اساسی این اجازه را به این دولت داده است تا مستقل از بغداد، به عقد قرارداد و صادرات نفت‌خام بپردازد. بریتیش پترولیوم از خود هیچ علاقه‌ای برای حضور در منطقه کردستان نشان نداده است، گرچه بنا بر اظهارات منابع خبری، بخش خدمات هوایی بریتیش پترولیوم (AIR BP) در مناقصه‌ای به‌منظور ارایه خدمات سوخت‌گیری در فرودگاه اربیل شرکت کرده است.

منبع: رویترز

ادامه از صفحه اول

ضرورت احیای سازمان امور اداری و استخدامی

تا بودجه‌نویسی به‌شیوه امروزی معمول شود. به‌تدریج با الگوگیری از قوانین مالیه عمومی و شیوه انجام محاسبات عمومی در کشورهای اروپایی اقداماتی انجام گرفت که زمینه‌ساز تنظیم و تدوین بودجه در سال‌های بعد شد. در سال ۱۳۲۷ برای طراحی برنامه اول عمرانی اداره‌ای به‌نام «دفترکل برنامه» تاسیس شد که بخش بودجه عمرانی را تنظیم می‌کرد. بخش دیگر بودجه با عنوان بودجه عادی در وزارت دارایی تنظیم می‌شد. این شیوه همکاری میان وزارت دارایی و دفترکل برنامه برای تنظیم بودجه سالانه تا سال ۱۳۴۳ ادامه داشت تا آنکه در یک فرآیند تکامل تدریجی دفتر کل برنامه به «سازمان برنامه و بودجه» تبدیل شد و مسوولیت تنظیم بودجه کشور را به‌تنهایی برعهده گرفت. درسال ۱۳۵۱ «قانون برنامه و بودجه» به تصویب مجلس رسید و سازمان برنامه و بودجه عملا مسوول اجرای قانون برنامه و بودجه شد. البته در دولت دهم شعار خلاصه‌نویسی بودجه مطرح شد، که از آن به‌عنوان انقلابی در بودجه‌نویسی یاد می‌شد! روشن است که دولت هرچه بودجه را خلاصه‌تر تنظیم کند، ارقام آن کلی‌تر بوده و امکان نظارت مجلس و دیوان محاسبات بر آن کمتر خواهد بود.

حال می‌توان به نتایج زیر دست یافت:

۱- سازمان امور اداری و استخدامی کشور در اجرای قانون استخدام کشوری تاسیس شد و متولی نظام اداری بود. سازمان برنامه و بودجه نیز در اجرای قانون بودجه تاسیس شد و متولی برنامه‌ریزی بودجه بود. یعنی دو سازمان برای انجام دو وظیفه جداگانه.

۲- آیا اصولا این دو قانون متفاوت را که با اهدافی جداگانه و در یک سیر تکاملی کاملا مستقل و منحصربه‌فرد تدوین شده‌اند، می‌توان در یک قانون ادغام کرد؟

۳- هریک از دو سازمان با تصویب مجلس تاسیس شد. آیا می‌توان با مصوبه شورایعالی اداری این دو را در یک سازمان ادغام کرد؟

۴- تجربه نشان داد که این دو وظیفه پس از ادغام نیز عملا در دومعاونت جداگانه انجام می‌شد و هیچ‌گونه همکاری تنگاتنگی میان آنها وجود نداشت. حتی پس از انحلال سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی نیز همان دو معاونت با دو عنوان جداگانه زیر نظر مستقیم رییس‌جمهور به فعالیت خود ادامه داده‌اند...

آیا شتابزدگی در بازگشایی سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی، با همان وظایفی که ناهم‌سنخ‌بودن آن عملا آزموده شده است، تکرار اشتباهات گذشته نیست؟ آیا بهتر نیست رییس‌جمهور محترم در گام نخست و پیش از آنکه دیر شود دو سازمان جداگانه برای این دو وظیفه اساسی و خطیر با همان نام‌های آشنا، گویا و کارآمد قبل از سال ۷۶ بازگشایی کند؟

اختلاف دستمزد کارگران با تورم رکورد زد

شکاف بی‌سابقه ۲۰درصدی هزینه و درآمد

مهر: با وجود افزایش ۲۵درصدی، حداقل مزد امسال مشمولان قانون کار، ادامه روند افزایش نرخ تورم در ماه‌های اخیر باعث شده تا فاصله بین دریافتی کارگران و افزایش قیمت‌ها به بالاترین حد ممکن برسد و رکورد بزند. در پنج‌ماه اول سال‌جاری، فاصله نرخ تورم با دستمزد تعیین‌شده به ۲۰درصد رسیده که در سال‌های گذشته وقوع چنین شکافی بی‌سابقه است. هم‌اکنون بیش از نیمی از کل شاغلان کشور در بخش‌های مختلف که جمعیتی بالغ بر ۱۲میلیون‌نفر را شامل می‌شود مشمول قانون کار هستند و کارگر نامیده می‌شوند. همچنین بنا به گفته فعالان حوزه بازار کار، جمعیت مشمولان مستقیم با خانواده‌های آنها تا ۳۵میلیون‌نفر (بر مبنای هر خانوار کارگری سه‌نفر) از جمعیت کشور را تشکیل می‌دهند که دستمزد آنها توسط شورایعالی کار، متشکل از نمایندگان کارگران، کارفرمایان و دولت در پایان هر سال تعیین و ابلاغ می‌شود. به‌دلیل مسایل گوناگون در دو دهه اخیر، کارگران نتوانسته‌اند دستمزدهای واقعی به میزان رشد هزینه‌های سالانه و افزایش قیمت‌ها را دریافت کنند و در بیشتر موارد خانوارهای کارگری کشور دارای مسایل مالی و مشکلات ناشی از کمبود درآمد هستند.

جایگاه نمایشی دولت در تصمیم‌گیری‌ها

حداقل دستمزد تعیین‌شده برای مشمولان قانون کار در سال‌جاری ۴۸۷هزارو۱۲۵تومان بوده که نسبت به حداقل دستمزد ۳۸۹هزارو۷۰تومانی سال گذشته ۲۵درصد افزایش نشان می‌دهد. این میزان افزایش سالانه حداقل در دو دهه اخیر اتفاق نیفتاده است، اما کارگران می‌گویند افزایش ۹۷هزارو۴۲۵تومانی دستمزد در سال‌جاری نه‌تنها مورد رضایت آنها نیست، بلکه ۲۵هزارو۷۲۰تومان نیز کمتر از نرخ تورم رسمی اعلامی بانک مرکزی در پایان بهمن‌ماه سال گذشته است. ماده ۴۱ قانون کار می‌گوید حداقل دستمزد سالانه کارگران و مشمولان قانون کار باید بر اساس نرخ تورم اعلامی از سوی بانک مرکزی و تامین حداقل معیشت خانوار باشد و اساسا شورایعالی کار باید در تعیین مزد سالانه این دو موضوع را بررسی و نسبت به افزایش دستمزدها اقدام کند. با این حال، آنچه از آن به عنوان مسایل متعدد نقدینگی و مالی کارفرمایان یاد می‌شود، تاکنون چنین نشده و شورا در هیچ سالی بندهای ماده ۴۱ قانون کار را اجرایی نکرده و به گفته کارگران، موضوع لزوم توجه به تامین معیشت در تعیین مزد اساسا مورد توجه قرار نگرفته و مزد، تنها با بررسی آیتم نرخ تورم و آن هم به صورت ناقص انجام شده است. اگر شورایعالی کار می‌توانست تنها بر اساس یک بند ماده ۴۱ قانون کار (نرخ تورم) تصمیم‌گیری می‌کرد، با فرض مطرح‌نشدن بند تامین معیشت، حداقل دستمزد امسال کارگران در پایان اسفندماه سال گذشته باید به میزان ۵۱۲هزارو۸۴۵تومان تعیین می‌شد، اما شورا در نهایت حداقل دستمزد را با ۲۵هزارو۷۲۰تومان کمتر از مبلغ یادشده به میزان ۴۸۷هزارو۱۲۵تومان مصوب و اعلام کرد.

اختلاف شدید درآمد و هزینه کارگران

در این ارتباط برخی از نمایندگان کارگران در استان تهران شکایتی را در دیوان عدالت اداری مطرح و از اردیبهشت‌ماه امسال به دنبال آن هستند. آنها می‌گویند وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی به عنوان نماینده دولت و رییس شورایعالی کار، دچار تخلف از اجرای ماده ۴۱ قانون کار شده و در تعیین مزد، نه‌تنها به لزوم تامین معیشت کارگران در تعیین حداقل دستمزد توجه نکرده، بلکه حتی نرخ تورم اعلامی بانک مرکزی (۳۱/۶درصد در بهمن‌ماه ۹۱) را نیز به اجرا نگذاشته و افزایش‌ها را در نهایت به میزان ۲۵درصد تعیین کرده است. طبق اعلام بانک مرکزی نرخ تورم در مردادماه امسال به ۳۷/۵درصد افزایش یافته و نرخ تورم نقطه به نقطه نیز ۴۴درصد بوده است. هرچند دستمزد کارگران تنها یک‌بار در سال و آن هم در اسفندماه برای اجرا در سال جدید پیش‌بینی می‌شود، اما روال افزایش قیمت‌ها در سال‌های اخیر و رکوردزنی‌های متعدد نرخ تورم، باعث افت شدید قدرت خرید کارگران و بروز مسایل معیشتی برای خانوارهای کارگری کشور شده است.

به‌نظر می‌رسد قانون کاری که در سال ۶۸ به تصویب رسید در ماده ۴۱ شرایطی را لحاظ کرده بود که بر پایه آن، شرایط اقتصادی کشور و افزایش قیمت‌ها مانند آنچه در سال‌های اخیر در وضعیت قیمت‌ها رخ می‌دهد، نبود. به عبارت ساده‌تر قیمت‌ها به ویژه در بخش اقلام مصرفی مردم هر روز دچار تغییر و افزایش نمی‌شد و تقریبا قیمت‌ها از یک رشد منطقی و پیش‌بینی نسبی برخوردار بوده است.

طبق تورم، دستمزدها چقدر باید باشد؟

بر اساس نرخ تورم اعلامی بانک مرکزی در پایان مردادماه امسال، حداقل دستمزد باید به میزان ۱۴۷هزارو۱۳۷تومان نسبت به سال گذشته رشد داشته باشد و اگر امروز حداقل مزد کارگران از ۳۸۹هزارو۷۰۰تومان سال قبل به ۵۳۶هزارو۸۳۷تومان می‌رسید، بدون اعمال بند دوم ماده ۴۱ (تامین معیشت کارگران)، می‌توانستیم بگوییم که حداقل دستمزد به میزان نرخ تورم اعلامی بانک مرکزی افزایش یافته است.

همچنین بر اساس نرخ تورم نقطه به نقطه ۴۴درصدی پایان مردادماه، حداقل دستمزد باید به میزان ۵۶۱هزارو۱۶۸تومان باشد تا بتوان گفت شکاف بین حداقل دریافتی کارگران و نرخ تورم در مرداد ۹۲، تقریبا پر شده است. با این حال، این روزها در پی رکوردزنی‌های متعدد نرخ تورم و اعلام ارقام جدید در هر ماه از سوی مرکز آمار و بانک مرکزی؛ شکاف بین حداقل دستمزد مشمولان قانون کار و نرخ تورم در سال‌جاری نیز به بیشترین حد در دهه‌های اخیر می‌رسد.